
Llei 25/2004, del 14 de desembre, de residus

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de desembre del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 25/2004, del 14 de desembre, de residus

Exposició de motius

En el decurs dels darrers vint anys s'ha desenvolupat a escala mundial una concepció moderna de la gestió dels residus. El Conveni de Basilea sobre el control de moviments transfronterers de residus perillosos i la seva eliminació, adoptat el 22 de maig de 1989, va ser el primer document global que sintetitzava la voluntat internacional en matèria de tractament de residus. Els elements d'un enfocament modern i integrat dels residus es posen en relleu en els capítols 20, 21 i 22 de l'Agenda 21, adoptada el juny de 1992 per la Conferència de les Nacions Unides sobre el medi ambient i el desenvolupament.

El Govern, conscient de la necessitat d'abordar els problemes de medi ambient d'una manera global i en acord amb la resta de països europeus, ha anat adequant-se a les línies d'actuació comunes derivades del règim internacional de gestió dels residus i dels textos comunitaris. En aquest sentit, es pot destacar l'adhesió al Conveni de Basilea, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de novembre de 1999; el Pla nacional de residus d'Andorra, aprovat pel Govern en la seva sessió del 10 de gener del 2001; i aquesta Llei, que permet dotar el Principat d'Andorra d'una normativa que asseguri una gestió de residus ecològicament racional, segura, transparent, amb visió de llarg termini i capacitat d'adaptació als reptes del futur i de les noves tecnologies; en definitiva, una gestió dels residus sostenible. La normativa bàsica que fins ara regulava la gestió dels residus a Andorra era la Llei de residus sòlids aprovada pel Consell General el 31 de juliol de 1985. Aquesta normativa ha quedat clarament obsoleta. Cal ampliar-la i modernitzar-la mitjançant una nova Llei de residus adaptada als reptes de la

societat andorrana del segle XXI, tenint en compte les necessitats de les generacions futures, tal com ho preveu l'article 31 de la Constitució.

L'objectiu bàsic d'aquesta Llei és permetre al Govern de dur a terme una gestió ambientalment racional dels residus de manera que garanteixi la preservació de la salut de les persones i la protecció del medi ambient, i proveir el marc jurídic necessari per a la realització dels objectius del Pla nacional de residus.

Aquesta Llei vol incorporar una normativa de residus plenament compatible amb la dels països veïns i en aquest sentit s'ha d'entendre l'aplicació als processos d'incineració de la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus, i les referències a la normativa de la Unió Europea en matèria de residus i, més concretament, a la Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de desembre de 1994, relativa als envasos i als residus d'envasos, a la Decisió de la Comissió 96/350/CE, del 24 de maig de 1996, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE del Consell, relativa als residus, a la Directiva 1999/31/CE del Consell, del 26 d'abril de 1999, relativa a l'abocament de residus, a la Decisió de la Comissió 2000/532/CE, del 3 de maig de 2000, que estableix la Llista europea de residus, a la Directiva 2002/96/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 27 de gener de 2003, relativa als residus d'aparells elèctrics i electrònics, a la Directiva 2003/4/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 28 de gener de 2003, relativa a l'accés del públic a la informació mediambiental i a la Directiva 2004/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de febrer de 2004, per la que es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i als residus d'envasos.

La Llei segueix els criteris jeràrquics comuns europeus d'opcions per a la gestió de residus, que també es van aprovar en el Pla nacional de residus: prevenció, reutilització, reciclatge, valorització energètica i eliminació segura.

La Llei integra els elements rectors del principi d'internalització de costos de la contaminació ambiental pels agents de

producció, comunament anomenat "qui contamina paga". Aquest principi general, inspirat per teories econòmiques, es va veure consagrat en la Declaració de Rio sobre medi ambient i desenvolupament, del juny de 1992, i s'aplica de forma molt àmplia en tots els àmbits de protecció ambiental.

S'inclouen en l'àmbit d'aquesta Llei els residus sòlids, però també els residus líquids que, per les seves característiques altament contaminants, no es poden considerar aigües residuals. Per als residus amb normativa específica, com ara la runa d'obra, la normativa present és aplicable en els aspectes no establerts per la normativa específica. El Govern es reserva la facultat de desenvolupar en el futur normes tècniques relatives a la gestió de residus específics i perillosos, seguint els criteris que estableixi la normativa comunitària.

La Llei defineix els rols respectius dels diversos actors encarregats de la gestió dels residus, ja siguin administracions públiques, ja siguin entitats privades. Es respecta i es desenvolupa el repartiment de competències entre el Govern i els comuns, tal com preveu l'article 4.10 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, del 4 de novembre de 1993, i s'estableix l'obligatorietat per als comuns de prestar el servei de recollida selectiva dels residus sòlids urbans que en faciliti l'aprofitament posterior. El servei de recollida selectiva cobreix d'una banda la recollida dels residus reciclables en contenidors separats i, de l'altra, la instal·lació de deixalleries comunals que complementen el sistema. Finalment la Llei, amb la finalitat d'anar potenciant progressivament la reutilització i el reciclatge dels residus, preveu la possibilitat d'instaurar en el futur altres programes i sistemes de recollida selectiva, així com un centre de triatge, i estableix l'obligació de realitzar els estudis necessaris per establir una estratègia encaminada a reduir els residus biodegradables a eliminar de conformitat amb les pautes que estableixi la Unió Europea.

El Pla nacional de residus és el document bàsic que defineix els principis fonamentals de la gestió moderna dels residus del Principat d'Andorra i l'instrument estratègic que orienta i guia la

política de residus del Govern. S'estableix l'obligatorietat de revisar, com a mínim, cada cinc anys els objectius d'aquest Pla i per a aquest efecte es crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla.

Amb l'objectiu d'assegurar la més gran transparència en la gestió dels residus, es reconeix el dret a l'accés a la informació ambiental, s'estableixen diversos mecanismes d'informació a la població, es creen les comissions d'informació i vigilància dels centres de tractament tèrmic de residus i d'abocadors de residus perillosos i es fomenta la participació activa de la societat en la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus.

La Llei defineix les responsabilitats dels diferents actors que intervenen en la producció i la gestió dels residus, i afirma també el principi de la responsabilitat compartida. Aquest darrer principi implica que totes les parts implicades en la generació i la gestió de residus han d'assumir la seva part de responsabilitat en els problemes creats i treballar en concert per a la seva solució.

S'estableix el règim al qual s'han d'adequar la producció, la possessió i la gestió de residus, de tal manera que es manté el nivell mínim d'intervenció administrativa, que s'articula simultàniament amb la participació del sector privat. Es declara l'obligatorietat de lliurar els residus a l'Administració o a un altre gestor autoritzat, s'estableixen les condicions necessàries per exercir la condició de gestor de residus, es fixen les bases per poder declarar com a serveis de titularitat pública les gestions de determinats residus i s'autoritza la possible prestació de determinats serveis públics en règim de concessió administrativa.

D'acord amb els criteris jeràrquics establerts per la Llei, es preveu que el Govern, amb el concurs de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus, seguint les pautes i els objectius de la normativa comunitària, elabori i desenvolupi les accions encaminades a la prevenció en la generació de residus i al foment de la recollida selectiva, la reutilització i el reciclatge.

D'altra banda, la Llei dedica dues seccions específiques a la gestió d'abocadors i als centres de tractament tèrmic de residus. Per assegurar el respecte del principi general enunciat a l'article 21 d'aquesta Llei, el funcionament d'aquestes instal·lacions ha d'estar regulat de forma precisa per tal d'obtenir un nivell elevat i uniforme de protecció de la salut de les persones i del medi ambient en tot el territori andorrà.

Així mateix, el Govern podrà desenvolupar per via reglamentària les condicions tècniques d'admissió de residus i d'explotació dels abocadors i dels centres de tractament tèrmic de residus. Nogensmenys, en la Llei es defineixen elements bàsics importants que cal preveure des del principi i que han de regir els futurs reglaments.

Finalment, tenint present un enfocament modern de la gestió de residus, la Llei preveu que les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, puguin establir instruments de caràcter econòmic i mesures d'incentivació per tal d'assolir els objectius fixats i cobrir els costos de la política de gestió de residus.

Es dicten normes per a la inspecció i la vigilància del règim d'obligacions fixades per la Llei. Per a les actuacions en què la gestió incorrecta dels residus ocasioni danys al medi ambient, s'estableix l'obligatorietat per als responsables de reparar els danys causats. Si escau, l'Administració queda facultada per fer-se càrrec de la reparació de manera subsidiària; les despeses d'aquesta reparació van a càrrec de l'infractor. Pel que fa als casos en què es presumeixi o es constati que hi ha un perill per a la salut de les persones o existeixi un risc de perjudici greu i irreversible per al medi ambient, s'estableix la facultat per part de l'Administració d'adoptar mesures cautelars.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1

Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de la producció i la gestió integrada dels residus, amb la finalitat de protegir la salut pública i preservar el

medi ambient, en el marc d'un desenvolupament sostenible.

2. El Govern, d'acord amb les directrius i els criteris establerts per la normativa de la Unió Europea en matèria de residus, desenvoluparà per via reglamentària normes tècniques relatives a la gestió de residus específics i perillosos per tal de garantir una gestió segura per a la salut de les persones i per a la protecció del medi ambient.

Article 2

Àmbit d'aplicació de la Llei

1. Aquesta Llei és aplicable a tots els residus sòlids i líquids, tal com es defineixen en aquesta Llei, que es produeixen, es posseeixen o es gestionen en el territori d'Andorra i que no estan regulats per una normativa específica. Pel que fa als residus amb normativa específica, aquesta Llei només s'aplica subsidiàriament en aquells aspectes no regulats per la normativa específica.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aquesta Llei:

- a) Les emissions a l'atmosfera, excepte les referents a l'article 41.
- b) Els abocaments d'aigües residuals urbanes o industrials.
- c) Els residus procedents de l'explotació de recursos minerals i de pedreres.
- d) Els residus d'explotacions agrícoles i de la ramaderia, excepte els residus tòxics produïts per aquestes activitats.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'apliquen les definicions següents:

Residu:

Qualsevol substància o objecte del qual es desprengui el posseïdor, o que el posseïdor tingui la intenció o l'obligació de desprendre's, segons el Catàleg nacional de residus, que es publicarà d'acord amb la Llista europea de residus.

Residus urbans:

Els residus generats en domicilis particulars, comerços, oficines i serveis, i tots els que no estiguin qualificats com a perillosos i que per la seva naturale-

sa o composició es puguin assimilar als anteriors.

Residus perillosos:

Es consideren residus perillosos:

- a) els inclosos a l'annex I del Conveni de Basilea, del 22 de maig de 1989, d'acord amb l'apartat 1a) de l'article 1 d'aquest Conveni;
- b) els que hagin estat qualificats com a perillosos per la normativa comunitària;
- c) els establerts pel Govern per via reglamentària.

Residus específics:

Aquells residus, establerts pel Govern per via reglamentària, que, encara que puguin no tenir la consideració de perillosos, exigeixen establir règims específics de gestió. En tot cas es consideren residus específics els residus carnis, els residus sanitaris, els medicaments, els residus de la construcció, els fangs procedents d'estacions depuradores d'aigües residuals, les cendres i les escòries procedents del tractament tèrmic dels residus urbans i els residus voluminosos com, entre d'altres, els electrodomèstics, els mobles i els matalassos.

Residus reciclables:

Aquells residus, establerts pel Govern per via reglamentària, que per les seves possibilitats de reciclatge total o parcial s'han de sotmetre a sistemes específics de gestió. En tot cas es consideren residus reciclables el paper i el cartró, el vidre, els envasos, els vehicles usats i els pneumàtics.

Residus biodegradables:

Tots els residus que puguin descompondre's de forma aeròbia o anaeròbia, tals com els residus d'aliments i de jardins, el paper i el cartró.

Residus inerts:

Són aquells residus que no experimenten cap transformació física, química o biològica significativa. Els residus inerts no són solubles ni combustibles, ni reaccionen físicament ni químicament. No són biodegradables, ni afecten negativament als materials amb els quals poden entrar en contacte pel que fa a la possibilitat de per-

judicar la salut humana o contaminar el medi ambient.

Subproductes:

Residus que es poden utilitzar directament com a matèries primeres o com a substituïts de productes comercials i que són recuperables sense necessitat de sotmetre'ls a operacions de tractament.

Envàs:

Qualsevol producte fabricat amb qualsevol material de qualsevol naturalesa que s'utilitzi per a contenir, protegir, manipular, distribuir i presentar mercaderies, des de matèries primeres fins a productes acabats i des del fabricant fins a l'usuari o consumidor. Es consideren també envasos tots els articles o materials rebutjables utilitzats per aquesta finalitat.

Els envasos inclouen els primaris o de venda, els secundaris o col·lectius i els terciaris o de transport, d'acord amb les definicions respectives de la Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de desembre de 1994, relativa als envasos i als residus d'envasos, i també els articles i productes definits com a envasos segons la Directiva 2004/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de febrer de 2004, per la que es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i als residus d'envasos.

Productor:

Qualsevol persona física o jurídica que en la seva activitat, exclosa la derivada del consum domèstic, produeixi residus o que efectui operacions de tractament previ, barreja o de qualsevol altre tipus, que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus.

Productor singular de residus:

Qualsevol persona física o jurídica que, per la seva activitat o com a conseqüència de la seva activitat, genera o posseeix residus de manera significativa quantitativament o qualitativament i és declarada pel Govern, a proposta de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus com a productor singular de residus.

Posseïdor:

El productor de residus i/o la persona física o jurídica que els tingui en el seu poder i que no tingui la condició de gestor de residus.

Gestor:

La persona o l'entitat pública o privada autoritzada a realitzar operacions de gestió de residus, tant si és productora dels residus esmentats com si no ho és.

Gestió de residus:

La recollida, el transport, l'exportació, la valorització, l'emmagatzematge, la comercialització, l'eliminació dels residus i la vigilància d'aquestes operacions.

Tractament:

Els processos físics, tèrmics, químics o biològics, inclosa la classificació, que canvien les característiques dels residus per a reduir el seu volum o perillositat, o que permeten recuperar les matèries o substàncies valoritzables, facilitar la seva manipulació o incrementar la seva valorització.

Emmagatzematge:

Operació de dipòsit temporal dels residus, prèvia a l'operació de valorització o eliminació.

Prevenció:

Conjunt de mesures destinades a evitar la generació de residus o a aconseguir la minimització o la reducció de la quantitat o del caràcter nociu per a la salut o el medi ambient de qualsevol tipus de residus.

Reutilització:

Qualsevol ús posterior d'un producte per a la mateixa finalitat per a la qual va ser utilitzat originàriament.

Recollida selectiva:

Qualsevol sistema de recollida diferenciada que faciliti l'aprofitament posterior dels materials valoritzables que contenen els residus.

Reciclatge:

La transformació del residu, en el marc d'un procés de producció, per a la seva finalitat inicial o per a altres, com el reciclatge orgànic, però no per a la recuperació d'energia. S'entén també

per reciclatge el conjunt d'operacions encaminades a la recuperació de subproductes dels residus.

Valorització:

Qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.B de la Decisió de la Comissió 96/350/CE, del 24 de maig de 1996, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE del Consell, relativa als residus, o normativa comunitària que la substitueixi.

Centre de valorització:

Centre destinat exclusivament a la recuperació total o parcial de residus per al seu aprofitament posterior.

Centre de triatge:

Centre destinat a l'emmagatzematge, la classificació, la selecció i/o el condicionament de residus, hagin o no estat separats prèviament en el mateix lloc on s'han generat, amb la finalitat de facilitar-ne la valorització posterior.

Deixalleria comunal:

Centre de recepció i emmagatzematge, condicionat, tancat i degudament guardat durant les hores d'atenció al públic, on els particulars o assimilats (empreses que en les seves activitats produeixen residus que es poden assimilar per la seva naturalesa i quantitat als d'un particular) poden dipositar, de manera selectiva, determinats residus per permetre la seva gestió correcta prioritzant-ne la valorització.

Deixalleria industrial:

Centre de recepció i emmagatzematge, condicionat, tancat i degudament guardat durant les hores d'atenció al públic, on les empreses poden dipositar, de manera selectiva, determinats residus per permetre la seva gestió correcta prioritzant-ne la valorització.

Centre de transferència:

Centre que té per finalitat condicionar i emmagatzemar transitòriament els residus abans de ser valoritzats o exportats.

Valorització energètica:

Operació d'aprofitament del poder calorífic dels residus mitjançant tecnologies respectuoses amb el medi ambient.

Instal·lació de tractament tèrmic:

Qualsevol unitat tècnica o equip, fix o mòbil, dedicat al tractament tèrmic de residus, amb o sense recuperació de la calor originada per la combustió, inclosa la incineració per oxidació de residus, així com la piròlisi, la gasificació o altres processos de tractament tèrmic, per exemple el procés del plasma, en la mesura que les substàncies resultants del tractament s'incinerin a continuació.

Aquesta definició inclou l'emplaçament i la instal·lació completa, incloses totes les línies d'incineració i les instal·lacions de recepció, emmagatzematge i pretractament in situ dels residus; els sistemes d'alimentació de residus, combustible i aire; la caldera; les instal·lacions de tractament dels gasos de combustió; les instal·lacions de tractament o emmagatzematge in situ dels residus de la incineració i de les aigües residuals; la xemeneia; així com els dispositius i sistemes de control de les operacions d'incineració, de registre i de seguiment de les condicions d'incineració.

Eliminació:

Qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.A de la Decisió de la Comissió 96/350/CE, del 24 de maig de 1996, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE del Consell relativa als residus o normativa comunitària que la substitueixi.

Abocador:

Instal·lació d'eliminació dels residus mitjançant el seu dipòsit controlat en la superfície o sota terra. Inclou els llocs interns d'eliminació dels residus pels propis generadors i els llocs permanents, és a dir per un període superior a un any, utilitzats per a l'emmagatzematge temporal dels residus.

Aquesta definició, però, exclou:

a) Les instal·lacions en les quals es descarreguen els residus per poder condicionar-los per al transport posterior a un altre lloc per a la seva valorització, tractament o eliminació.

b) L'emmagatzematge de residus previ a la seva valorització o tractament, per un període inferior a tres anys.

c) L'emmagatzematge de residus previ a la seva eliminació, per un període inferior a un any.

Lixiviats:

Qualsevol líquid que percola pels residus dipositats, emès o contingut en un abocador.

Principi "qui contamina paga":

Principi de responsabilitat que implica que, sempre que es pugui identificar el responsable d'una acció que afecta negativament al medi ambient, aquest ha de pagar el cost de restaurar i/o compensar el dany produït, amb independència de les sancions penals o administratives que se li poden imposar.

Millor tècnica disponible:

S'entén per "millor tècnica disponible" la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de llurs modalitats d'exploació que demostrin la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir, en principi, la base dels valors límits destinats a evitar, i si això no és possible, a reduir, en general, les emissions i llur impacte en el medi ambient.

Article 4

Jerarquia de les opcions en la gestió de residus

Els criteris jeràrquics d'opcions per a la gestió de residus són, per aquest ordre, la prevenció, la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica i l'eliminació. La normativa de desenvolupament de la Llei, el Pla nacional de residus i la política de gestió dels residus han de respectar aquesta jerarquia afavorint la seva implantació progressiva.

Article 5

Principi de precaució

1. Quan existeixen riscos de lesions i danys greus o irreversibles per a la salut humana o per al medi ambient, l'absència de certituds científiques i tècniques en un moment determinat no ha d'impedir als responsables prendre mesures efectives i proporcionades amb l'objectiu de prevenir els perjudicis per a la salut de les persones i/o la degradació del medi ambient.

2. La gestió quotidiana dels residus ha de fonamentar-se, a tots els nivells de

presa de decisions, en el principi de precaució.

Article 6

Dret a l'accés a la informació ambiental

1. Les persones físiques o jurídiques andorranes, i també les persones estrangeres establertes legalment, tenen dret a sol·licitar i a obtenir de l'Administració, en el termini d'un mes, la informació ambiental regulada en aquesta Llei.

2. L'Administració només pot negar-se a facilitar la documentació ambiental requerida, mitjançant resolució motivada. Contra aquesta resolució pot interposar-se recurs per la via administrativa.

3. Les administracions públiques han de publicar regularment i difondre informació general relativa a la gestió dels residus i han de permetre i facilitar la consulta als administrats del Pla nacional de residus, de les autoritzacions administratives de posada en funcionament i d'obertura dels centres de tractament, valorització o eliminació de residus, així com dels informes i de les auditories ambientals a què es refereixen els articles 37 i 43.

4. El Govern, d'acord amb les directrius i els criteris establerts en la Directiva 2003/4/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 28 de gener de 2003, relativa a l'accés del públic a la informació mediambiental, desenvolupa, per via reglamentària, les formes i modalitats d'accés a la informació mediambiental, els motius de denegació de l'accés a aquestes informacions i les modalitats de difusió de les mateixes.

Article 7

Comissions d'informació i vigilància

1. Per als centres de tractament tèrmic de residus i per als abocadors de residus perillosos es creen comissions d'informació i vigilància, formades com a mínim per representants dels ministeris d'Agricultura i Medi Ambient i de Salut i Benestar, del comú o comuns concernits i de la societat civil, designats per les associacions que, d'acord amb el que indiquen els seus estatuts, tenen per objecte la defensa del medi ambient o d'altres àmbits relacionats amb la gestió dels residus, i per representants del centre de

tractament tèrmic de residus o de l'abocador.

2. Les funcions de les comissions d'informació i vigilància són les següents:

a) Rebre informació periòdica sobre la quantitat i qualitat dels residus tractats o abocats i sobre qualsevol incidència en el funcionament normal del centre de tractament tèrmic de residus o de l'abocador.

b) Rebre informació periòdica dels plans de control i vigilància i proposar l'adopció de les mesures correctores i de vigilància que es considerin necessàries.

c) Promoure la informació als ciutadans en relació amb els impactes sobre la salut pública i el medi ambient d'aquestes instal·lacions.

3. El funcionament i la composició de les comissions d'informació i vigilància es fixen en el seu decret de creació.

Article 8

Millor tècnica disponible

El Govern i els gestors públics o privats han d'afavorir la utilització de la millor tecnologia disponible en el mercat pel que fa a la construcció i a l'exploació de les instal·lacions de gestió de residus de nova creació i a les modificacions o reformes de les mateixes.

Capítol segon. El rol de les administracions públiques

Article 9

Competències i obligacions del Govern

1. Correspon al Govern:

a) L'aprovació del Pla nacional de residus i de les seves modificacions o revisions posteriors.

b) La declaració de la gestió de determinats residus com a servei de titularitat pública.

c) L'autorització de l'obertura i la posada en funcionament dels centres de valorització i d'eliminació i el control de la seva gestió.

d) La definició i l'aplicació de mesures efectives per fomentar la prevenció en la generació de residus i incentivar la reutilització i el reciclatge.

e) El control de l'aplicació correcta d'aquesta Llei.

f) El desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei.

2. Correspon al ministeri responsable de Medi Ambient:

a) El control i la vigilància dels moviments transfronterers dels residus, com a autoritat competent en el marc del Conveni de Basilea.

b) La verificació del compliment dels requisits exigits en els centres de valorització i d'eliminació dels residus prèvia a l'atorgament de l'autorització de posada en funcionament.

c) Les autoritzacions dels gestors privats de residus i les funcions de vigilància, control i correcció associades.

d) El control i la vigilància del correcte funcionament dels sistemes de protecció de la salut i del medi ambient establerts en l'autorització d'obertura dels abocadors i en les autoritzacions de posada en funcionament dels centres de tractament tèrmic de residus.

e) El control de les condicions d'acceptació dels residus en qualsevol centre de valorització, de transferència o d'eliminació.

f) L'avaluació de l'impacte ambiental, de la qualitat i adequació dels projectes de construcció, ampliació, reforma, canvi d'emplaçament i de clausura de tots els tipus d'instal·lacions de valorització i d'eliminació de residus.

g) L'elaboració i actualització periòdica del Catàleg nacional de residus, harmonitzat amb la Llista europea de residus establerta per la Decisió de la Comissió 2000/532/CE, del 3 de maig de 2000.

h) La determinació dels residus que han de ser qualificats com a perillosos, específics i reciclables.

i) La realització de campanyes d'informació i de sensibilització per fomentar la prevenció en la generació de residus, la reutilització i el reciclatge.

j) La realització de campanyes d'informació i de sensibilització per fomentar la recollida selectiva.

Article 10

Competències i obligacions dels comuns

1. Correspon als comuns:

a) La recollida i la recollida selectiva dels residus urbans i la definició de les condicions de recollida d'aquests residus, d'acord amb els objectius i terminis fixats en el Pla nacional de residus, i el seu transport als centres de valorització, de transferència o d'eliminació.

b) La creació, explotació, gestió i clausura de les deixalleries comunals.

c) La creació, explotació, gestió i clausura dels abocadors comunals.

d) La realització de campanyes d'informació i de sensibilització destinades a fomentar la prevenció en la generació de residus, la reutilització i el reciclatge.

e) La realització de campanyes d'informació i de sensibilització destinades a fomentar la recollida selectiva.

2. Els comuns, amb la finalitat d'oferir el millor servei als habitants i optimitzar els costos de gestió, poden establir acords entre ells i/o amb l'Administració general per realitzar de forma coordinada les campanyes d'informació i de sensibilització i gestionar conjuntament els serveis esmentats a l'apartat anterior.

3. Igualment, els comuns poden establir amb el sector privat les fórmules més adequades per tal de prestar eficaçment el servei de recollida, de recollida selectiva i de transport dels residus, i per tal de gestionar les deixalleries comunals.

4. Els comuns, als efectes previstos en aquesta Llei, notifiquen al Govern qualsevol projecte de creació, modificació i clausura dels abocadors comunals, així com de les deixalleries.

5. Els comuns han de desenvolupar les normes necessàries per al bon funcionament dels serveis esmentats en l'apartat 1 d'aquest article.

Article 11

El Pla nacional de residus

1. El Pla nacional de residus és un instrument estratègic que permet al Govern planificar, coordinar i racionalitzar la política de gestió de residus a Andorra. El Pla és un document públic elaborat pel ministeri responsable de Medi Am-

bient i aprovat pel Govern, que ha d'estar íntegrament a disposició dels ciutadans i s'ha de revisar, com a mínim, cada cinc anys. La seva aprovació i les revisions posteriors es publiquen al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

2. El Pla nacional de residus inclou, entre altres:

a) Un diagnòstic de la gestió dels residus a Andorra en el moment de la seva redacció.

b) Els principis bàsics a aplicar en la gestió dels residus d'acord amb la jerarquia d'opcions establerta en aquesta Llei.

c) Uns objectius xifrats relatius a la seva gestió.

d) La prioritització de les actuacions necessàries.

3. El Pla nacional de residus ha d'anar acompanyat d'un Pla de comunicació que identifiqui les prioritats en la realització de campanyes d'informació i de sensibilització i en les accions destinades a prevenir la generació de residus i a fomentar-ne la recollida selectiva per part dels productors i dels posseïdors.

4. El Pla nacional de residus es materialitza mitjançant la realització de programes d'acció que defineixen les actuacions necessàries per assolir els seus objectius.

Article 12

Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus

1. Es crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus, presidida pel ministre responsable de Medi Ambient. La Comissió és un òrgan consultiu que es compon de:

a) el/la ministre/a responsable de Medi Ambient.

b) el/la director/ora del Departament de Medi Ambient.

c) un tècnic designat pel ministeri responsable de Medi Ambient.

d) un tècnic designat pel ministeri responsable de Salut.

e) dos cònsols com a representants de tots els cònsols.

f) un tècnic representant de cada comú.

g) dos representants de la societat civil, designats per les associacions que, d'acord amb el que indiquen els seus estatuts, tenen per objecte la defensa del medi ambient, o d'altres àmbits relacionats amb la gestió dels residus

h) un representant dels productors i dels gestors de residus, designat per la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis.

2. La Comissió té per funció la realització i el desenvolupament dels programes d'acció, el seguiment del Pla nacional de residus i la participació en la revisió, modificació i adaptació dels objectius del Pla nacional de residus. Amb aquesta finalitat la Comissió pot realitzar i desenvolupar un pla de qualitat integral que permeti garantir la bona aplicació del Pla nacional de residus i dels programes d'acció que se'n derivin.

3. La Comissió, en funció de les necessitats del seguiment del Pla nacional de residus, pot mantenir diferents tipus de reunions:

a) Reunions ordinàries en les quals hi participen tots els membres de la Comissió. La Comissió es reuneix en sessió ordinària almenys dues vegades l'any.

b) Reunions temàtiques i grups de treball tècnics en els quals participen membres de la Comissió delegats a aquest efecte amb l'objectiu de resoldre problemes tècnics. En aquests grups poden assistir-hi tècnics externs nomenats pels membres de la Comissió.

c) Reunions extraordinàries en qualsevol moment si les circumstàncies ho aconsellen.

4. Els membres de la Comissió són designats per un període de quatre anys.

5. La Comissió ha d'adoptar un reglament de funcionament intern.

6. La Comissió pot nomenar un Comitè d'Experts format per persones d'entitats independents i reconegudes pels seus coneixements en matèries ambientals perquè assessorin la Comissió i formulin propostes de revisió i/o modificació del Pla nacional de residus d'acord amb els criteris aprovats per la mateixa Comissió.

Capítol tercer. Obligacions dels productors i posseïdors de residus

Article 13

Gestió responsable dels residus

El productor, l'importador, el venedor o qualsevol altra persona responsable del llançament al mercat o de la distribució de productes la utilització dels quals produeix o genera residus és responsable de gestionar-los correctament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i les normes reglamentàries que la desenvolupin.

Article 14

Obligació de lliurar els residus urbans

Els productors i els posseïdors de residus urbans han de lliurar-los als comuns, en les condicions que els comuns determinin, per tal que siguin reutilitzats, reciclats, valoritzats o eliminats. Els comuns n'adquireixen la possessió a partir del moment del lliurament i els posseïdors queden exempts de responsabilitats en aquell moment, sempre que s'hagi aplicat la normativa fins al lliurament.

Article 15

Obligació de lliurar els residus no urbans ni assimilables a urbans

Els productors i els posseïdors de residus que no siguin urbans ni assimilables a urbans han de lliurar-los a gestors autoritzats, d'acord amb les condicions establertes. En el supòsit de perjudicis produïts per residus no urbans, sempre que no es pugui establir clarament la responsabilitat del productor/posseïdor o del gestor, la responsabilitat és solidària entre els dos.

Article 16

Obligació dels productors singulars de residus específics, reciclables o perillosos de lliurar-los a la recollida selectiva

Per tal d'assolir els objectius de reutilització i reciclatge establerts al Pla nacional de residus, els productors singulars de residus de vidre, paper, cartró, envasos, pneumàtics i altres residus reciclables, específics o perillosos, tenen l'obligació de dipositar les matèries citades en els contenidors previstos a aquest efecte, o de lliurar-los a la recollida selectiva mitjançant altres procediments

establerts pel Govern o el comú concernit, sense perjudici dels sistemes de reutilització que es puguin establir. Amb aquest objectiu, el Govern elabora i fa pública, a proposta de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus i per mitjà del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, la llista de les persones físiques i jurídiques declarades com a productors singulars de residus i/o la llista de les activitats que corresponen als productors singulars de residus i els diversos processos de recollida selectiva, que serà revisada periòdicament.

Article 17

Condicions adequades d'emmagatzematge dels residus

1. El posseïdor dels residus està obligat a mantenir-los en condicions adequades de neteja i seguretat. Aquestes condicions es defineixen reglamentàriament en funció de la naturalesa del residu.

2. El temps màxim que un residu es pot guardar a les mateixes instal·lacions és d'un any, excepte derogació expressa del ministeri responsable del Medi Ambient.

Article 18

Condicionament dels residus perillosos

1. Els residus perillosos han d'estar catalogats, envasats i etiquetats correctament, de conformitat amb les normes nacionals.

2. El Govern estableix per reglament la recollida, el transport i l'emmagatzematge provisional dels residus perillosos respectant, en tot cas, les normes aplicables de la Unió Europea.

3. El posseïdor o gestor té l'obligació d'informar immediatament el ministeri responsable de Medi Ambient en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos.

Article 19

Prohibició de l'abocament incontrolat

Està totalment prohibit abandonar, abocar o eliminar residus sòlids o líquids de forma o en llocs del territori del Principat d'Andorra no expressament autoritzats d'acord amb aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

Article 20

Acords amb entitats públiques i privades

Per al compliment de les obligacions recollides en els articles del 13 al 16, es poden establir acords i convenis de col·laboració amb entitats privades que han de ser aprovats per les administracions competents, i també acords entre les administracions competents.

Capítol quart. La gestió dels residus**Secció primera. Principis generals**

Article 21

Protecció de la salut humana, el medi ambient i el paisatge

1. La gestió dels residus s'ha de dur a terme sense posar en perill la salut de les persones ni utilitzar procediments i mètodes que puguin perjudicar el medi ambient i, en particular, sense crear riscos per a l'aigua, l'aire o el sòl, ni per a la fauna i la flora i sense atemptar contra els paisatges i els llocs d'especial interès natural o cultural.

2. Sense perjudici de les competències que corresponen als comuns en relació amb les deixalleries i els abocadors comuns, el Govern determina el nombre d'instal·lacions de gestió de residus amb la finalitat de garantir la salut de les persones i preservar el medi ambient, d'acord amb les previsions que pugui establir el Pla nacional de residus.

Article 22

Instal·lacions de tractament

1. Les instal·lacions de tractament de residus que la Llei no defineix com de competència comunal són de titularitat del Govern, quan el mateix Govern les creï, o bé privades en règim d'autorització. Les instal·lacions de titularitat del Govern poden ser objecte de concessió. L'autorització o la concessió no exigeixen l'Administració de complir les seves funcions de control i vigilància.

2. Les deixalleries no industrials i els abocadors comuns són de titularitat i gestió comunal. Els comuns poden acordar les formes de gestió més adients, d'acord amb la legislació vigent.

3. Les operacions de gestió de piles, olis usats (minerals i vegetals), pneumàtics, bateries, fluorescents i altres residus específics o perillosos a criteri del Govern constitueixen un servei públic i, consegüentment, són de titularitat i gestió pública. La gestió d'aquest tipus de residus pot ser objecte de concessió administrativa. La concessió no eximeix l'Administració de complir les seves funcions de control i vigilància.

4. Tenint en compte la necessitat de tendir cap a una gestió sempre més sostenible de residus, les operacions de gestió de residus reciclables, específics i perillosos, que pel seu alt cost econòmic no poden ser assumides espontàniament pel sector privat, poden ser declarades de titularitat i gestió pública.

5. Les condicions d'instal·lació i de funcionament dels centres de tractament tèrmic de residus i dels centres de valorització i/o eliminació, i també les condicions d'admissió i gestió dels residus de tots els centres de valorització i d'eliminació, s'estableixen en aquesta Llei i es desenvolupen per reglament.

6. En tots els casos, abans de la seva autorització administrativa, els projectes de construcció i explotació de centres de tractament, de valorització o d'eliminació de residus s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental i informació pública durant un període de seixanta dies a partir de la data de publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, d'acord amb el que estipula aquesta Llei. Les autoritzacions administratives dels projectes es publicaran al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Secció segona. Autoritzacions, obligacions i prohibicions

Article 23

Autorització prèvia de posada en funcionament

Les instal·lacions que efectuïn operacions de tractament, valorització o eliminació dels residus necessiten l'autorització de posada en funcionament del Govern, previ informe tècnic favorable vinculant del ministeri respon-

sable de Medi Ambient, independentment dels requisits exigits amb caràcter general en altres lleis i reglaments.

Article 24

Autorització dels gestors privats de residus

1. Només els gestors privats autoritzats poden fer operacions de gestió de residus en el territori andorrà.

2. Els gestors privats de residus necessiten l'autorització del ministeri responsable de Medi Ambient, d'acord amb els procediments establerts per via reglamentària.

3. En l'autorització als gestors privats de residus és requisit obligatori la constitució d'una fiança i assegurança de responsabilitat civil en els termes que es determinin per via reglamentària.

Article 25

Obligacions dels gestors privats de residus

Són obligacions dels gestors privats de residus:

- a) Disposar de l'autorització de gestor privat de residus corresponent i de totes les altres exigides.
- b) Disposar de l'autorització d'obertura i/o de posada en funcionament de la instal·lació, si escau.
- c) Portar un registre d'entrades i sortides dels residus, on es detalli, de cada residu, l'origen, la seva referència del Catàleg nacional de residus i la destinació.
- d) Trametre semestralment una llista del registre d'entrades i sortides abans esmentat al ministeri responsable de Medi Ambient.
- e) Disposar dels mitjans humans, tècnics i materials adequats per a la gestió correcta dels residus.
- f) Notificar a les administracions concernides tot projecte d'ampliació, de canvi d'emplaçament o de clausura de les instal·lacions amb sis mesos d'antelació per tal de no perjudicar i/o interrompre la qualitat del servei assegurat.
- g) Respectar les normes de gestió de residus establertes per aquesta Llei i pels reglaments que la desenvolupin.

Article 26

Prohibició de barrejar els residus

Es prohibeixen les barreges de residus i qualsevol altra operació que en dificulti la gestió correcta i el control.

Article 27

Importació i exportació dels residus

1. El control de l'exportació de residus i la seva vigilància és competència del Govern, mitjançant el ministeri responsable de Medi Ambient, i es regeix pel que disposen els tractats internacionals en vigor de què Andorra sigui part i, en particular, pel Conveni de Basilea, del 22 de maig de 1989.

2. Els procediments d'exportació dels residus han de respectar les modalitats específiques complementàries previstes en convenis bilaterals i/o regionals que pugui signar el Govern per a la gestió adequada dels residus. Aquests procediments s'han de desenvolupar per via reglamentària.

3. Està prohibida la importació de residus a Andorra llevat que sigui per causes excepcionals justificades i mitjançant autorització expressa i temporal del Govern.

4. Els residus originaris de la Unió Europea sols poden provenir de gestors autoritzats per l'autoritat competent del país d'origen i tot moviment d'importació es fa de conformitat amb la normativa comunitària.

5. El Govern publica una llista dels gestors autoritzats per exportar els residus fora del territori del Principat d'Andorra, en la forma i condicions que reglamentàriament es determinin.

Secció tercera. Prevenció, reutilització i reciclatge

Article 28

Accions encaminades a la prevenció en la generació de residus i al foment de la reutilització i del reciclatge

1. El Govern, amb el concurs de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus, elabora i desenvolupa les accions encaminades a la prevenció en la generació de residus, al foment de la reutilització i del reciclat-

ge i, en conseqüència, a la disminució dels residus que cal eliminar.

2. Les accions a què es refereix l'apartat anterior han de contemplar els aspectes següents:

a) Atesa la jerarquia de les opcions en la gestió de residus que estableix l'article 4, desenvolupar de forma prioritària les mesures previstes en els articles 49, 50 i 51 que afavoreixin la prevenció en la generació de residus.

b) Potenciar la recollida selectiva de residus, amb la implantació de nous programes de recollida selectiva de residus perillosos, específics i reciclables i/o d'un centre de triatge de residus i d'un sistema de recollida biflux.

c) Realitzar, en el termini màxim de tres anys des de l'entrada en vigor de la Llei, els estudis necessaris per establir una estratègia encaminada a reduir els residus biodegradables a eliminar de conformitat amb les pautes establertes en la Directiva 1999/31/CE del Consell, del 26 d'abril de 1999, relativa a l'abocament de residus.

d) Reduir al mínim l'eliminació de residus d'aparells elèctrics i electrònics amb la finalitat d'intentar assolir els objectius per a la valorització, la reutilització i el reciclatge establerts a la Directiva 2002/96/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 27 de gener de 2003, relativa als residus d'aparells elèctrics i electrònics.

e) Assolir els objectius mínims per a la valorització i el reciclatge d'envasos i residus d'envasos establerts a la Directiva 2004/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de febrer de 2004, per la que es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i als residus d'envasos.

Article 29

Recollida selectiva dels residus urbans

Els comuns han d'implantar sistemes de recollida selectiva de residus urbans, que en possibilitin la reutilització, el reciclatge i altres formes de valorització, segons els criteris i els objectius del Pla nacional de residus i les seves revisions posteriors.

Article 30

Deixalleries comunals

1. Els comuns han de crear i posar en funcionament les deixalleries comunals que formen un element important de l'estratègia de recollida selectiva de residus.

2. Els objectius d'una deixalleria comunal són els següents:

a) Possibilitar la separació dels materials específics del conjunt de residus urbans que es generen a les parròquies i facilitar-ne una gestió correcta, a causa del risc que aquests materials poden comportar per a les persones i el medi.

b) Facilitar l'aportació de materials voluminosos sense que l'usuari hagi d'esperar el dia concret de la recollida a la via pública.

c) Col·laborar en la recollida selectiva d'altres materials que formen part dels residus urbans.

d) Col·laborar en la supressió d'abocaments incontrolats de materials de gestió difícil per a un particular.

e) Permetre la gestió correcta dels materials recollits, prioritzant-ne la valorització.

3. Els comuns estableixen les condicions en què els productors o els posseïdors de residus poden lliurar-los a la deixalleria comunal, així com la llista de residus admissibles. En tot cas les deixalleries comunals han d'admetre els residus següents: residus voluminosos; dissolvents, pintures, coles, vernissos, aerosols, insecticides, tints i altres productes tòxics d'ús comú; paper i cartró; vidre; envasos; llaunes; ferralla i metalls; olis usats minerals i vegetals; fustes; tèxtils; electrodomèstics i materials electrònics; medicaments caducats; fluorescents i llums de vapor de mercuri; pneumàtics i residus d'automoció com olis, bateries, refrigerants, anticongelants i líquids de frens; piles; tòners d'impressores i fotocopiadores; i, en el cas de particulars que hagin realitzat petites obres, la runa d'obra.

Secció quarta. Gestió dels abocadors

Article 31

Categories d'abocadors i tipus de residus admissibles

1. Els abocadors es classifiquen segons les categories següents:

- a) Abocadors de residus perillosos.
- b) Abocadors de residus no perillosos.
- c) Abocadors de residus inerts.

2. Els abocadors només poden rebre residus que han estat prèviament tractats de conformitat amb allò que preveu la normativa vigent, a excepció dels residus inerts, per als quals no es preveu tractament previ.

3. Als abocadors no s'admeten en cap cas els residus següents:

- a) Residus líquids.
- b) Residus que, en condicions d'abocament, són explosius, corrosius o fàcilment inflamables.
- c) Residus sanitaris.
- d) Pneumàtics usats sencers o trossets.
- e) Piles i bateries.
- f) Residus valoritzables provinents de la recollida selectiva.

4. El Govern publica la llista de residus que pot admetre cada categoria d'abocador i/o els criteris que han de complir els residus per poder estar en una d'aquestes llistes, i també el procediment d'admissió dels residus. En qualsevol cas, els gestors dels abocadors tenen l'obligació de crear i de mantenir un registre detallat d'entrada i de recepció dels residus, indicant la data, l'origen, la quantitat i el tipus de residus. Els gestors d'abocadors poden refusar d'admetre els residus si consideren que no compleixen amb els criteris d'acceptació; en aquest cas ho han de comunicar immediatament al ministeri responsable de Medi Ambient.

Article 32

Requisits per a l'emplaçament d'un abocador

1. Per tal de determinar l'emplaçament d'un abocador s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) La distància entre els límits de l'abocador i les zones d'habitatge, les zones agrícoles o urbanes i les zones de lleure.

b) L'existència d'aigües subterrànies, de rius i d'altres masses d'aigua.

c) Les característiques geològiques i hidrogeològiques de la zona.

d) Els riscos d'inundacions, d'esfondraments, d'esllavissades o d'allaus a l'emplaçament de l'abocador.

e) La protecció del patrimoni natural o cultural de la zona.

El Govern, sense perjudici de les competències dels comuns d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències i la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, defineix per reglament els requisits que han de complir els abocadors en relació amb els criteris enunciats.

2. Només es pot autoritzar l'abocador si, vistes les característiques de l'emplaçament pel que fa als requisits esmentats o les mesures correctores necessàries, es garanteix que l'abocador no presenta cap risc greu per a la salut de les persones i el medi ambient.

Article 33

Prevenió de molèsties i perills dels abocadors

1. S'han de prendre mesures necessàries per tal de reduir les molèsties i els perills procedents de l'abocador com:

- a) Els animals nocius i els insectes.
- b) Les emissions d'olors i de pols.
- c) Les matèries portades pel vent.
- d) El soroll i el moviment de vehicles.
- e) La formació d'aerosols.
- f) Els incendis.

2. S'ha d'equipar l'abocador de manera que els seus residus no es dispersin a la via pública i/o a les zones del voltant.

3. L'abocador s'ha de dissenyar de manera que es minimitzi el seu impacte visual.

4. S'han de disposar els residus a l'abocador de manera que es garanteixi l'estabilitat de la massa de residus i de les

estructures associades i, especialment, que s'evitin esllavissades.

5. L'abocador ha d'estar protegit per tal d'impedir-hi el lliure accés. Els accessos s'han de tancar amb mitjans adients fora de les hores d'obertura. El sistema de control i d'accés a cada abocador ha de tenir un programa de mesures que permeti evitar els dipòsits il·legals.

Article 34

Protecció de la salut de les persones i del medi ambient

1. Tot abocador ha d'estar situat i dissenyat de manera que compleixi les condicions necessàries per tal de prevenir la contaminació del sòl, de les aigües subterrànies o de les aigües superficials i per tal de garantir que els lixiviats es recullin eficaçment, en el temps oportú i en les condicions mínimes establertes per reglament.

2. El gestor de l'abocador ha de prendre les mesures adequades per tal de limitar l'acumulació i la migració dels gasos d'abocador. Els gasos d'abocador s'han de recollir a tots els abocadors de residus biodegradables i s'han de tractar. La recollida, el tractament i la utilització dels gasos d'abocador es fan de manera que es redueixin al mínim els riscos per a la salut humana i els danys o les degradacions del medi ambient.

3. El gestor té l'obligació d'informar immediatament el ministeri responsable de Medi Ambient de qualsevol anomalia o problema descobert duent a terme les operacions de manteniment i vigilància de l'abocador, i ha d'aplicar les mesures correctives que el ministeri responsable de Medi Ambient recomani.

Article 35

Procediment d'autorització d'obertura dels abocadors

1. La creació d'un abocador, sigui comunal sigui particular, ha de ser prèviament autoritzada pel comú de la parròquia on es pretén ubicar.

2. Un cop obtingut l'acord previ del comú territorialment competent, els gestors d'abocadors, per tal d'obtenir l'autorització d'obertura d'un abocador, sigui comunal sigui particular, han de notificar al ministeri responsable de Medi Ambient les informacions següents:

- a) El projecte constructiu.
- b) El nom i la qualificació professional de la persona física encarregada de la gestió quotidiana de l'abocador.
- c) La categoria d'abocador.
- d) La capacitat prevista màxima de dipòsit de l'abocador.
- e) La descripció dels tipus de residus que es preveu dipositar-hi.
- f) La descripció de l'emplaçament de l'abocador, incloses les informacions hidrològiques i geològiques del terreny.
- g) Els mètodes proposats per prevenir i reduir la contaminació, particularment els mètodes utilitzats per controlar la infiltració d'aigua, la gestió dels llixiviats i l'alliberament de gasos.
- h) El pla proposat per a l'explotació, el manteniment i el control de l'abocador.
- i) El pla previst per a la clausura de l'abocador.
- j) L'estudi d'impacte ambiental.
- k) La garantia bancària.

3. Una vegada comunicades aquestes informacions i realitzades les inspeccions corresponents, el ministeri responsable de Medi Ambient elabora un informe tècnic relatiu a la conformitat de les instal·lacions, indicant al Govern la possibilitat d'autoritzar o no l'obertura de l'abocador, o les modificacions necessàries per a la seva futura obertura.

4. L'obertura i el funcionament d'un abocador s'autoritza exclusivament quan el control tècnic previ confirma que no presenta cap risc greu per a la salut humana i per al medi ambient i previ dipòsit d'una garantia bancària que permeti assegurar una gestió racional de l'abocador fins a la seva clausura. La quantia de la garantia, les seves modalitats de pagament i gestió i el seu retorn es determinen reglamentàriament.

5. L'autorització fixa:

- a) La categoria de l'abocador.
- b) La quantitat total de residus que s'hi poden dipositar.
- c) Les exigències mínimes que s'han de seguir per a la preparació de l'abocador i per a les operacions de dipòsit.

d) Els procediments de vigilància i control que s'han de seguir durant l'explotació de l'abocador.

e) Les exigències per clausurar-lo.

6. La persona física encarregada de la gestió quotidiana de l'abocador ha de ser un professional tècnic competent en aquest àmbit, i s'ha d'assegurar una formació adequada al personal de l'abocador.

Article 36

Clausura dels abocadors i responsabilitats després de la clausura

1. Els abocadors tenen una durada de funcionament limitada. Un any abans d'arribar al punt màxim de la seva capacitat d'emmagatzematge dels residus, els gestors han de notificar-ho al ministeri responsable de Medi Ambient i presentar un pla detallat per a la seva clausura. Els gestors informen també als comuns de la previsió de la clausura dels abocadors, perquè els comuns puguin planificar l'ampliació o la nova ubicació dels seus abocadors.

2. Correspon al Govern desenvolupar per via reglamentària les normes tècniques indispensables per clausurar un abocador.

3. La declaració de clausura d'un abocador no posa fi a la responsabilitat administrativa del gestor, que queda subjecte a les disposicions de l'autorització inicial i del contracte.

4. Després de la clausura, el gestor és responsable del manteniment i de la vigilància de l'abocador durant el temps que estipuli el Govern per via reglamentària. Aquesta durada no pot ser inferior a 5 anys per als abocadors d'inerts i 10 anys per a les dues categories restants.

Article 37

Elaboració d'informes

El titular de l'abocador de residus perillosos i no perillosos ha de redactar un informe anual d'explotació que ha de ser lliurat al ministeri responsable de Medi Ambient i posat a disposició del públic. Aquest informe ha d'incloure com a mínim el nombre de dies de funcionament de l'abocador, la quantitat, la naturalesa i l'origen dels residus dipositats, els controls d'aigües, llixiviats i de gasos

realitzats i les incidències en el funcionament de l'abocador, especialment aquelles que puguin tenir un impacte sobre la salut de les persones i/o el medi ambient.

Article 38

Competències de control del Govern

El ministeri responsable de Medi Ambient controla:

- a) Que els residus que són admesos a l'abocador són conformes a la llista publicada per reglament segons la categoria de l'abocador.
- b) Que els sistemes de protecció de la salut i del medi ambient funcionen d'acord amb les condicions fixades en l'autorització d'obertura.
- c) Que totes les condicions fixades en el decret d'autorització són respectades.

Secció cinquena. Gestió dels centres de tractament tèrmic de residus

Article 39

Principis generals

1. Les directrius i els criteris establerts en la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus, especialment pel que fa a les condicions de sol·licitud d'instal·lació, d'autorització de posada en funcionament, de valors límit d'emissió a l'atmosfera i de contaminants a les aigües residuals, als residus de la incineració, als controls i requisits de mesurament i, en general, a les condicions d'explotació, són plenament d'aplicació a la gestió dels centres de tractament tèrmic de residus.

2. A Andorra les instal·lacions de tractament tèrmic de residus seran sempre amb recuperació de l'energia produïda per la combustió.

Article 40

Tipus de residus admissibles als centres de tractament tèrmic de residus

El Govern estableix per decret la llista dels residus admissibles a cada centre de tractament tèrmic de residus, indicant-ne la quantitat admissible i la qualitat. Queden estrictament exclosos de la incinera-

ció els residus radioactius i els residus valoritzables provinents de la recollida selectiva.

Article 41

Protecció de la salut i del medi ambient

1. Tot centre de tractament tèrmic de residus ha d'estar situat, dissenyat i explotat de manera que compleixi les condicions necessàries per tal de prevenir la contaminació del sòl, la contaminació de les aigües subterrànies, la contaminació de les aigües superficials, la contaminació de l'aire i la contaminació acústica, a fi de protegir la salut de la població i preservar el medi ambient.

2. El Govern defineix per via reglamentària els valors límit acceptables de les emissions a l'atmosfera i els valors límit acceptables de contaminants a les aigües residuals. Aquests valors límits han de complir com a mínim les directives europees vigents.

3. El Govern defineix també per via reglamentària els requisits dels mesuraments i autocontrols que han d'efectuar els centres de tractament tèrmic de residus per poder verificar que no se superen els límits d'emissions a l'atmosfera ni els límits de contaminants a les aigües residuals establerts. Aquests mesuraments i autocontrols han de complir com a mínim les directives europees vigents.

4. El gestor del centre de tractament tèrmic de residus ha d'informar immediatament el ministeri responsable de Medi Ambient i la comissió d'informació i vigilància del centre de qualsevol incidència en el funcionament que pugui tenir un impacte sobre la qualitat de les emissions.

Article 42

Procediment per a l'autorització de posada en funcionament

1. El gestor del centre de tractament tèrmic, per tal d'obtenir l'autorització de posada en funcionament, ha de notificar al ministeri responsable de Medi Ambient les informacions següents:

- a) El nom i la qualificació professional de la persona física encarregada de la gestió quotidiana del centre.
- b) La descripció de la instal·lació i particularment de les instal·lacions desti-

nades al tractament de les emissions i de les aigües residuals.

c) Els equipaments previstos per a la mesura de les emissions a l'aire i a l'aigua.

d) El nombre i la tipologia dels autocontrols que s'efectuaran.

e) La capacitat màxima prevista de la instal·lació.

f) El pla proposat per a l'explotació, manteniment i control del centre.

g) L'estudi d'impacte ambiental.

h) La garantia bancària.

2. Una vegada comunicades aquestes informacions i realitzades les inspeccions, el ministeri responsable de Medi Ambient elabora un informe tècnic relatiu a la conformitat de les instal·lacions, indicant al Govern la possibilitat d'autoritzar o no la posada en funcionament del centre de tractament tèrmic, o les modificacions necessàries per a la posada en funcionament.

3. L'obertura i el funcionament d'un centre de tractament tèrmic de residus s'autoritza exclusivament quan el control tècnic previ confirma que no presenta cap risc greu per a la salut humana i per al medi ambient i previ dipòsit d'una garantia bancària que permeti assegurar una gestió racional del centre. La quantia de la garantia, les seves modalitats de pagament i gestió i el seu retorn es determinen reglamentàriament.

4. L'autorització de posada en funcionament fixa:

a) Les categories de residus que són admeses al centre i els processos de control d'admissió i recepció dels residus.

b) La capacitat total d'incineració.

c) Els límits de les emissions permeses a l'aire i a l'aigua.

d) El nombre i el tipus d'autocontrols que ha de realitzar el centre, indicant els procediments de mostreig i de mesura que s'han d'utilitzar.

e) La durada màxima admissible de les aturades o avaries dels sistemes de depuració de les emissions o dels sistemes de mesura durant la qual es pot

sobrepassar els valors límit d'emissió previstos.

5. Es fixen per decret les condicions de funcionament mínimes i els requisits que s'han de seguir en condicions de funcionament anormals i en situacions d'avaries.

6. La persona física encarregada de la gestió quotidiana d'un centre de tractament tèrmic de residus ha de ser un professional tècnic competent en aquest àmbit i s'ha d'assegurar una formació adequada a tot el personal que hi treballi.

Article 43

Elaboració d'informes

El titular d'un centre de tractament tèrmic de residus ha de redactar un informe anual d'explotació que, conjuntament amb una auditoria ambiental realitzada per una empresa independent externa, han de ser lliurats al ministeri responsable de Medi Ambient i a la comissió d'informació i vigilància del centre i posats a disposició del públic. Aquest informe ha d'incloure com a mínim la quantitat i la qualitat de les emissions a l'atmosfera i a l'aigua, comparada amb els límits establerts en l'autorització, el nombre de dies de funcionament del centre, la quantitat i la naturalesa dels residus tractats, les incidències en el funcionament del centre, especialment aquelles que puguin tenir un impacte sobre la qualitat de les emissions, i les mesures correctores que eventualment s'hagin dut a terme.

Article 44

Competències de control del Govern

1. El Govern, mitjançant el ministeri responsable de Medi Ambient, controla:

a) Que els sistemes de protecció de la salut de les persones i del medi ambient funcionin d'acord amb les condicions fixades en l'autorització de posada en funcionament.

b) Que totes les condicions fixades en el decret d'autorització siguin respectades.

2. Si el centre no compleix les condicions de l'autorització, en particular pel que fa a les emissions a l'aire i a l'aigua, el ministeri responsable de Medi Ambient pot prendre les mesures que escaiguin per assegurar-ne el respecte, fins i

tot la suspensió temporal del funcionament del centre de tractament tèrmic de residus.

Secció sisena. Sòls contaminats

Article 45

Declaració de sòl contaminat

1. Correspon al ministeri responsable de Medi Ambient declarar un sòl contaminat. S'entén per "sòl contaminat" aquell que conté contaminants en concentracions superiors a les que li són pròpies, que afecten les seves funcions i representen un risc per a les persones i/o el medi ambient. Les concentracions esmentades es determinen d'acord amb els criteris i estàndards, que en funció de la naturalesa del sòl i dels usos es determinen per via reglamentària.

2. En la declaració de sòl contaminat han d'identificar-se els responsables de la contaminació, la delimitació del sòl contaminat, l'estat de la contaminació, la conveniència o necessitat de dur a terme algun tipus d'actuació i el termini i la forma de realització de les operacions de neteja i recuperació, si escau.

3. La declaració de sòl contaminat s'ha de notificar al causant de la contaminació i, en cas que no pugui ser identificat, al propietari del sòl. S'instà la persona a la qual s'ha adreçat la notificació que assumeixi i dugui a terme les operacions de neteja i de recuperació, si escau, en el termini determinat en la mateixa declaració.

4. Les mesures que corresponen al ministeri responsable de Medi Ambient no exclouen altres possibles mesures complementàries derivades de les pròpies competències comunals.

Article 46

Declaració de rehabilitació d'un sòl contaminat

Correspon al ministeri responsable de Medi Ambient declarar que un sòl ha deixat de ser contaminat després de comprovar que les operacions de neteja i recuperació s'han dut a terme de forma adequada.

Capítol cinquè. Instruments econòmics i altres incentius

Article 47

Principis a seguir per a la creació de tributs de gestió de residus

D'acord amb les exigències del principi "qui contamina paga", els tributs que es poden establir per tal d'assumir el cost de la gestió de residus estan subjectes a les regles següents:

a) Principi de causalitat: es taxa l'activitat que causa un efecte negatiu al medi ambient, en aquest cas la producció de residus i la perillositat o nocivitat dels mateixos.

b) Principi de cobertura dels costos: l'import de les taxes pot arribar a cobrir íntegrament els costos directes i indirectes de la gestió de residus.

c) Principi de proporcionalitat: els tributs relatius a la gestió de residus seran proporcionals a la quantitat de residus generats o aportats, així com al seu major o menor impacte en el medi ambient segons les seves característiques.

Article 48

Potestat de les autoritats públiques de prendre mesures econòmiques per a la millora de la gestió de residus

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, i d'acord amb el que disposa la Llei, han d'adoptar les mesures econòmiques, financeres i fiscals oportunes per promoure la prevenció, la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus, i la seva eliminació respectuosa amb el medi ambient. Així mateix, es poden fixar tota mena de mesures d'incentivació com ara crèdits i subvencions, entre altres.

Article 49

Creació de tributs de protecció del medi ambient

En el moment de fixar tributs relatius a la gestió dels residus, les lleis han de tenir en compte el fet que aquests tributs tinguin efectes dissuasius sobre la producció de residus que, a causa de la composició, el volum o les dificultats de gestió, siguin considerats potencialment perjudicials per al medi ambient.

Article 50

Incentius i desincentius per afavorir la gestió ambientalment racional dels residus

1. Està prohibida la fabricació, la importació i la comercialització de productes generadors de residus que no tinguin tractament viable a Andorra ni a l'estranger per manca de conveni.

2. El Govern ha de promoure fluxos de dipòsit i retorn de línies de productes específics, tant en el comerç interior com en la importació de productes, per facilitar així la prevenció i reutilització.

3. Així mateix, el Govern ha de promoure la fabricació, la importació i la comercialització de productes que representin una producció de residus mínima.

Article 51

Promoció de l'ús de materials reutilitzables, reciclables i valoritzables

Les administracions públiques, dins del marc de la contractació pública d'obres i subministraments, han d'afavorir l'ús de materials reutilitzables, reciclables i valoritzables, i també l'ús de productes fabricats amb material reciclat que compleixin les especificacions tècniques adequades.

Capítol sisè. Inspecció i vigilància. Infraccions i sancions

Article 52

Règim general de les sancions

1. Les infraccions que estableix aquesta Llei són sancionades d'acord amb aquest capítol, sense perjudici, si n'hi ha, de les responsabilitats civils i penals corresponents.

2. Quan els danys causats al medi ambient es produeixin per l'acumulació d'activitats ocasionades per diferents persones, l'Administració competent pot imputar individualment aquesta responsabilitat i els seus efectes econòmics a cadascun dels responsables.

3. La responsabilitat civil és solidària en els supòsits següents:

a) Quan el posseïdor o el gestor dels residus els lliuri a persones físiques o jurídiques diferents de les assenyalades en aquesta Llei.

b) Quan hi hagi diversos responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascun en la infracció.

4. Solament queden exempts de responsabilitat els productors i posseïdors que cedixin els residus a gestors autoritzats, i sempre que es lliurin complint els requisits establerts en aquesta Llei i els seus reglaments.

5. Igualment, els posseïdors de residus urbans queden exempts de responsabilitat per danys que es puguin derivar d'aquesta mena de residus sempre que els hagin lliurat als comuns o als gestors autoritzats, respectant les ordinacions respectives i la resta de normativa aplicable.

Article 53

Mesures cautelars

Les administracions públiques competents, atenent el principi de precaució i de proporcionalitat, poden adoptar i exigir en qualsevol moment, de forma conjunta o separada, alguna de les mesures cautelars següents:

- a) Imposició de mesures cautelars de correcció, seguretat o control que impedeixin la producció o la continuïtat en la producció del dany.
- b) Suspensió temporal parcial o total de l'activitat.

Article 54

Restauració a compte del responsable del dany

Quan s'ha produït un dany al medi ambient i, especialment, quan hi ha un perill greu per a la salut de les persones o quan existeix un risc de perjudici greu i irreversible per al medi ambient, les administracions públiques han d'exigir al causant del dany que procedeixi a restaurar el medi afectat. En cas d'incompliment d'aquesta obligació, el Govern ha de procedir a efectuar la restauració del medi afectat a càrrec del responsable, sense perjudici de l'aplicació del principi de repercussió econòmica de les despeses de tot tipus que hi han hagut en el procés de restauració.

Article 55

Poders d'inspecció de l'Administració

1. Les administracions públiques han d'inspeccionar les instal·lacions dels

productors i gestors de residus, mitjançant els seus propis serveis o mitjançant els serveis tècnics adients, dins l'àmbit de les seves competències.

2. L'acta d'inspecció dóna lloc, si escau, a la tramitació de l'expedient sancionador i/o a l'adopció de les mesures cautelars i de restauració esmentades als articles 53 i 54.

3. Amb independència del que disposa aquest títol en relació amb la responsabilitat civil i/o penal, l'incompliment de les condicions de la concessió o de l'autorització administrativa dels gestors pot donar lloc a la revocació de l'autorització per part de les administracions competents i al cessament de l'activitat.

Article 56

Tipologia de les infraccions

1. Sense perjudici de les infraccions que poden establir els comuns per l'incompliment de les ordinacions sobre recollida de residus d'àmbit comunal, les infraccions regulades en aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

- a) El retard en el subministrament de la informació o de la documentació que s'hagi de proporcionar a l'Administració segons el que preveu aquesta Llei, la reglamentació aplicable o les estipulacions contingudes en les autoritzacions i contractes amb les empreses adjudicatàries.
- b) La comissió de qualsevol de les infraccions indicades a l'apartat 3 que, per la seva escassa quantitat o perillositat, no mereixi la qualificació de greu.
- c) L'incompliment de l'obligació de lliurar els residus urbans d'acord amb allò que preveuen les ordinacions comunals.
- d) L'incompliment de l'obligació de lliurar residus no urbans ni assimilables a urbans a gestors autoritzats.
- e) L'incompliment de l'obligació de lliurar els residus reciclables en els contenidors previstos a aquest efecte, o de lliurar-los a la recollida selectiva mitjançant altres procediments d'acord amb el que preveu la reglamentació i la normativa comunal.

f) El fet de no mantenir els residus en condicions adequades de neteja i seguretat i/o guardar-los més d'un any a les mateixes instal·lacions.

g) La manca d'etiquetatge o l'etiquetatge incorrecte o parcial dels envasos que continguin residus perillosos.

h) L'incompliment, pels agents econòmics assenyalats a l'article 20, de les obligacions derivades dels acords o convenis de col·laboració subscrits.

i) Qualsevol altra infracció legal, reglamentària o contractual, que no estigui tipificada com a greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense l'autorització preceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa, o l'incompliment de les obligacions imposades en aquesta Llei, en els reglaments que la desenvolupen o en les autoritzacions, sense que s'hagi posat en perill la salut de les persones o sense que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

b) L'actuació contrària a les disposicions d'aquesta Llei o dels reglaments que la desenvolupen, quan l'activitat no estigui subjecta a autorització específica, sense que s'hagi posat en perill la salut de les persones o sense que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

c) L'abandonament, l'abocament o l'eliminació de residus sòlids o líquids no perillosos de forma o en llocs del territori del Principat d'Andorra no expressament autoritzats d'acord amb aquesta Llei i les normes que la desenvolupen.

d) L'incompliment de l'obligació de proporcionar informació o documentació a les administracions competents o l'ocultació o falsificació de dades exigides per la normativa aplicable o per les autoritzacions, així com l'incompliment de l'obligació de custòdia i manteniment d'aquesta documentació, en els terminis establerts al desenvolupament reglamentari de la Llei.

e) La manca de constitució de fiances o assegurances, o de la seva renovació, quan siguin obligatòries.

f) L'obstrucció de l'exercici de les funcions d'inspecció, supervisió i control que corresponen a les administracions públiques.

g) La barreja de categories diferents de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tinguin aquesta consideració, sempre que, com a conseqüència d'aquesta barreja, no s'hagi posat en perill la salut de les persones i/o produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

h) L'incompliment de l'obligació de lliurar, vendre o cedir residus no urbans ni assimilables a urbans a gestors autoritzats, i també l'acceptació d'aquests residus en condicions diferents de les que s'estableixen a les autoritzacions corresponents o a les disposicions d'aquesta Llei.

i) El fet de no prendre les mesures escaients per tal de reduir les molèsties i els perills procedents de l'abocador.

j) La comissió d'alguna de les infraccions indicades a l'apartat 4 que, per la seva escassa quantia o entitat, no mereixin la qualificació de molt greus.

k) La reincidència en la comissió de qualsevol infracció lleu.

4. Són infraccions molt greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense l'autorització preceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa, o l'incompliment de les obligacions imposades a les autoritzacions si s'ha posat en perill la salut de les persones i/o s'ha produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient, o quan l'activitat ha tingut lloc en espais protegits o d'especial interès.

b) L'actuació contrària a les disposicions d'aquesta Llei o dels reglaments que la desenvolupen, quan l'activitat no estigui subjecta a l'autorització específica, si s'ha posat en perill la salut de les persones i/o s'ha produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat ha tingut lloc en espais protegits o d'especial interès.

c) L'abandonament, l'abocament o l'eliminació de residus sòlids o líquids perillosos de forma o en llocs del territori del Principat d'Andorra no expressament autoritzats d'acord amb

aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

d) L'abandonament, l'abocament o l'eliminació de qualsevol altre tipus de residu sòlid o líquid no perillós, de forma o en llocs del territori del Principat d'Andorra no expressament autoritzats d'acord amb aquesta Llei i les normes que la desenvolupin, si s'ha posat en perill la salut de les persones i/o s'ha produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

e) L'ocultació o l'alteració de dades aportades als expedients administratius per a l'obtenció d'autoritzacions, permisos o llicències relacionats amb l'exercici de les activitats regulades en aquesta Llei.

f) L'exportació o la importació de residus en contra d'allò que disposa aquesta Llei, els reglaments que la desenvolupen, els convenis internacionals i altres acords signats pel Govern.

g) La barreja de les diferents categories de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tinguin aquesta consideració, si, com a conseqüència d'aquesta barreja, s'ha posat en perill greu la salut de les persones i/o s'ha produït un dany o deteriorament greu al medi ambient.

h) El lliurament, la venda o la cessió de residus perillosos o específics a persones físiques o jurídiques diferents de les assenyalades en aquesta Llei, així com l'acceptació d'aquests residus en condicions diferents de les que apareguin a les autoritzacions corresponents o a les normes establertes en aquesta Llei, si s'ha posat en perill la salut de les persones i/o s'ha produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

i) En el cas d'un sòl contaminat, no dur a terme les operacions de neteja i de recuperació en el termini fixat a la declaració.

j) La reincidència en la comissió de qualsevol infracció greu.

Article 57

Sancions

1. Les infraccions a les quals es refereix l'article anterior donen lloc a la imposició, per part de l'administració competent, de les sancions següents:

a) En el supòsit d'infraccions lleus: multa des de 1.000 euros fins a 3.000 euros.

b) En el supòsit d'infraccions greus: Multa des de 3.001 euros fins a 15.000 euros, excepte en el cas de residus perillosos, en què l'import és des de 6.001 fins a 30.000 euros.

Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats previstes en aquesta Llei per un període de temps de fins un any.

L'Administració pot acordar també el tancament immediat temporal o definitiu, total o parcial, de les instal·lacions. El tancament preventiu computa com a temps d'execució de la sanció.

c) En el supòsit d'infraccions molt greus:

Multa des de 15.001 fins a 200.000 euros, excepte en el cas de residus perillosos, en què l'import és des de 30.001 fins a 200.000 euros.

Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats previstes en aquesta Llei per un període de temps no inferior a un any ni superior a deu.

L'Administració pot acordar el tancament immediat temporal o definitiu, total o parcial, de les instal·lacions. El tancament preventiu computa com a temps d'execució de la sanció.

2. Les sancions s'han d'imposar tenint en compte les circumstàncies de la infracció, el grau de culpabilitat, la reiteració, la participació i el benefici obtingut, i també el perill en què s'hagi posat la salut de les persones i el grau del dany causat al medi ambient.

3. Per a l'apreciació de la reincidència es tenen en compte les sancions fermes imposades durant l'any anterior per a les infraccions lleus i durant els dos anys anteriors per a les infraccions greus.

4. Les quantitats fixades en aquest article s'actualitzen periòdicament d'acord amb la Llei de pressupost.

Article 58

Prescripció

Les infraccions a les quals fa referència aquesta Llei prescriuen al cap de 2 anys en el cas de les faltes lleus, al cap de 3 anys en les faltes greus i al cap de 15 anys en les faltes molt greus. El moment

d'inici de la prescripció comença a córrer en el moment que l'Administració descobreix la infracció i s'interromp en el moment que s'inicia el procediment sancionador contra l'infractor.

Article 59

Òrgan sancionador

1. Correspon al ministeri responsable de Medi Ambient, d'acord amb les seves competències d'inspecció i de control, la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients sancionadors, llevat de la resolució de les sancions molt greus, que correspon al Govern.

2. Correspon als comuns la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients relatius a les competències que els confereix aquesta Llei.

3. Els comuns o el ministeri responsable de Medi Ambient que iniciïn un procediment sancionador s'ho han de comunicar recíprocament. La notificació corresponent comporta la inhibició de l'òrgan notificat per tal de no incoar un altre procediment sancionador pels mateixos fets.

Disposició addicional

La primera revisió del Pla nacional de residus, segons preveu el propi Pla, es realitzarà abans que finalitzi l'any 2006.

Les revisions successives, que s'efectuaran com a mínim cada cinc anys d'acord amb el que disposa l'article 11, s'adaptaran als principis bàsics a aplicar en la gestió dels residus d'acord amb la jerarquia d'opcions establerta en aquesta Llei i tenint en compte els criteris i les directrius que pugui anar establint la normativa de la Unió Europea sobre la gestió dels residus i la protecció del medi ambient, amb la finalitat d'arribar a assolir objectius similars als que s'estableixin en la Unió Europea en matèria de prevenció, reutilització, reciclatge i eliminació dels residus.

Disposició transitòria primera

Els gestors privats que operen al Principat d'Andorra i que gestionen qualsevol tipus de residus en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei disposen d'un any per adequar-se a les exigències d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona

Els comuns disposen d'un termini de 18 mesos a partir del moment de l'entra-

da en vigor de la Llei per crear les deixalleries comunals.

Disposició transitòria tercera

El Govern ha d'aprovar en el termini màxim de tres anys els reglaments, les llistes i els catàlegs d'aplicació d'aquesta Llei, excepte les normes reglamentàries relatives a la recollida, transport i emmagatzematge provisional dels residus perillosos que s'han d'aprovar en el termini màxim de sis mesos.

Disposició derogatòria

Aquesta Llei deroga la Llei de residus sòlids, aprovada pel Consell General en la sessió del dia 31 de juliol de 1985, i qualsevol altra disposició del mateix rang o de rang inferior que la contradigui.

Disposició final primera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final segona

La Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus s'ha de constituir i ha d'adoptar un reglament de funcionament intern en el termini màxim de quatre mesos des de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició final tercera

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei, el Govern ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra la traducció al català de la Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de desembre de 1994, relativa als envasos i als residus d'envasos; de la Decisió de la Comissió 96/350/CE, del 24 de maig de 1996, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE del Consell, relativa als residus; de la Directiva 1999/31/CE del Consell, del 26 d'abril de 1999, relativa a l'abocament de residus; de la Decisió de la Comissió 2000/532/CE, del 3 de maig de 2000, relativa a la Llista europea de residus; de la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus; de la Directiva 2002/96/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 27 de gener de 2003, relativa als residus d'aparells elèctrics i electrònics; de la Directiva 2003/4/CE del Parlament Europeu i del

Consell, del 28 de gener de 2003, relativa a l'accés del públic a la informació mediambiental; i de la Directiva 2004/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de febrer de 2004, per la que es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i als residus d'envasos.

Disposició final quarta

En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei, el Govern ha de sotmetre al Consell General un Projecte de llei d'avaluació de l'impacte ambiental harmonitzat amb la normativa de la Unió Europea.

Casa de la Vall, 14 de desembre del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Copríncep d'Andorra